

højtærede Landbrugsminister, om ikke det var muligt at give større Statstilskud til Indlæg af Dampanlæg i større Fiskerbaade eller til Anskaffelse af Sejlgrejer, som det for Resten er næsten umuligt at opdrive for Øjeblikket. Dernæst vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, om ikke der kunde gøres noget for at hindre det Jobberi med Olie og Fiskeredskaber, som Fiskerne med god Grund, synes jeg, klager over, og maaske jeg med det samme maa spørge den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, om ikke Fiskerne snart maa faa det Tilskud til Redskaber, som er dem lovet i Loven af 4. Marts 1918, men som de mener endnu ikke at have set noget til. Fiskerne afventer med Længsel, at dette Tilskud til Redskaber maa blive dem tildelt.

I det hele taget kunde Staten sikkert med god Grund netop under de foreliggende Forhold overveje, hvad der kan gøres for at gøre Fiskeriet til det gode, indbringende Erhverv, som det skal og maa være her i Landet. Det kan gøres ved Tilskud til Redskaber og til Baade, men det kunde maaske ogsaa gøres ved, at Staten gjorde noget for Fiskeomsætningen. Omsætningsforholdene er nemlig yderst mangelfulde. Der stod i Bladene for en Uges Tid siden, at et større Parti Kuller og anden nyttig Fisk paa Vestkysten var blevet brugt til Gødning, fordi man ikke kunde faa det sendt til København. Jeg ved ikke, om det var den højtærede Trafikminister, der ikke havde kunnet skaffe de fornødne Jernbanevogne, eller hvad Grunden var, men uanset hvor den egentlige Aarsag laa, synes jeg det er ganske forfærdende, at noget saadant kan ske i disse Tider, hvor der er en saadan Mangel paa Fødemidler, at et saa nyttigt Næringsmiddel som Fisk skal kunne ligge hen og raadne i Stedet for at blive sendt til Hovedstaden. Der bør naturligvis gøres noget for, at dette fortræffelige Næringsmiddel kan blive fordelt, og der bør ogsaa gøres, hvad gøres kan for at faa Folk til at indse, hvor udmærket et Næringsmiddel Fisk er. Dette er vist ikke tilstrækkelig bekendt endnu. Den højtærede Indenrigsminister har vist nogle Forsøgskaniner gaaende omkring for at overbevise os om, at det er muligt at leve af Grød alene. Dette er ganske vist en mere prosaisk end poetisk Bestilling. Men maa jeg spørge, om ikke den højtærede Landbrugsminister ogsaa har eller kunde faa nogle Forsøgsdyr — Kaniner

kan det jo ikke være, for de spiser ikke Fisk —, men nogle andre Forsøgsindivider, saaledes at det kunde blive konstateret, hvorledes Fisk kan tilberedes og anvendes paa bedste Maade i Husholdningen? Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke paa dette Omraade kunde gøres noget.

Der er i Lovforslagets § 3, sidste Linie, en Bestemmelse om, at de, der har faaet Fattighjælp eftergivet efter Fattiglovens § 35, første Stykke, kan faa Hjælp efter denne Lov. Jeg henstiller, om det ærede Udvalg ikke kunde gaa saa vidt, at man ogsaa medtager § 35, andet Stykke. Det var dog muligt, at Mennesker, der i 4 Aar har levet uden at faa Fattighjælp, ogsaa kunde trænge til Hjælp efter denne Lov og ikke burde være afskaaret derfra. I øvrigt skal jeg ligesom de ærede foregaaende Talere anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse, idet jeg samtidig henstiller til den højtærede Landbrugsminister, om ikke hele Fiskeriets Forhold kan blive taget op til Overvejelse netop nu. Jeg tror, at det nu er det rette Tidspunkt til at gøre det. Nu skal vi forberede os saaledes, at vi efter Krigen kan hjembringe den Mængde Fisk, som for Øjeblikket bliver fredet i Vesterhavet eller i alt Fald tage vor Del af den hjem.

Vanggaard: Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) udtalte, at saa vel jeg som Hr. Frøkjær havde rettet stærke Angreb imod den Maade, hvorpaa Loven nu praktiseres. Dette er ikke rigtigt; vi har ikke rettet stærke Angreb derimod, men vi har tværtimod udtalt, at det, at der gives Understøttelser til Fiskere, som virkelig paa Grund af de nuværende vanskelige Forhold ikke er i Stand til at udøve deres Erhverv, er baade sundt og rigtigt, og det vil jeg for mit Vedkommende anbefale, at vi fortsætter med. Men der er utvivlsomt foregaaet Misbrug, og vi har sagt, at disse Misbrug burde hemmes og saa vidt muligt afskaffes. Det var det, vore Bemærkninger gik ud paa, men jeg kan ikke indrømme, at der er blevet rettet stærke Angreb paa det foreliggende Forslag.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Esbjerg i, at det vilde være ønskeligt, om Spørgsmaalet om en anden Drivkraft end Petroleum kunde blive taget op. Hvorvidt Dampindlæg vilde være det rette, ved jeg ikke, maaske Karbidmotorer snarere har en større Fremtid for sig. Men selvfølgelig vil det være ønskeligt, om det offentlig